

Deventer verhaal

Hoe gaat het met Remco Campert?

(Allard van Lenthe, maart 2018)

Er zijn mensen die we wel kunnen missen, maar Remco Campert niet. Ik zie hem in gedachten voor me: hij zit met zijn vrouw Deborah Wolf aan tafel in hun huis in de Jan van Luijkenstraat in Amsterdam. Ze spelen een spelletje scrabble, ze roken een sigaretje en ze drinken een goed glas wijn. 'We moeten tegenwoordig lachen om onszelf', schrijft Deborah Wolf in het vandaag verschenen boek 'Wij knippen wind'.

Deventer sluit Remco Campert in 2018 in zijn hart. Dat gebeurt bij zijn lezing tijdens de Boekenweek dat jaar in de Deventer Schouwburg.

Remco staat als hoogtepunt op het programma. Tot mijn schrik belt hij af. Hij heeft een zware longontsteking. Ik probeer te redden wat er te redden valt. Ik zeg: 'Kan ik u niet met de auto van huis komen halen dan? Of met een ambulance?' 'Auto is goed' zegt hij. Hij is geen man van veel woorden.

Opgelucht rij ik naar de Jan van Luijkenstraat in Amsterdam Zuid. Wanneer ik bij hem aan bel, wordt er niet open gedaan. Nog maar een keer bellen en nog een keer, ik krijg het benauwd.. Maar goddank, na een vierde bel komt de dichter met een dikke jas aan en een wollen muts op naar buiten. Ik laat hem achterin mijn auto. 'Dan kunt u liggen', zeg ik. Nee, hij wil niets drinken of eten, hij wil slapen.

In Deventer Schouwburg zit hij als een ziek vogeltje in de hoek van de zaal. Wanneer hij aan de beurt is, strekt hij zijn vleugels, loopt hij kwiek naar de microfoon en krijgt hij binnen no time de zaal aan zijn voeten. Het publiek leeft mee met een doodziek dichter, die zo opgewekt zijn gedichten leest. Ik ken niemand anders die een zaal zo stil, zo ingetogen aandachtig kan krijgen. Misschien Introdans of het Concertgebouw orkest, maar verder...ik zou het niet weten.

Na afloop wordt hij meteen in de auto gezet. Vlug, terug naar zijn Amsterdamse huis. Voordat het te laat is. Wanneer ik aan de directeur van de Deventer Schouwburg, Alex Kuhne, vertel dat ik blij ben dat Remco Campert die avond niet onder mijn handen is gestorven, zegt hij: 'Dat was anders wel een mooie

krantenkop geweest: Remco Campert sterft na een optreden in de Deventer Schouwburg!

Nog dagen, nog weken daarna, word ik in Deventer door mensen aangesproken met de vraag: 'Hoe is het met Remco Campert?'